Peale nende suuremate jõgede suubub Peipsisse veel hulk vähemaid ojasid, nagu Raadna oja ja Lageda oja Lohusuu metsadest, Tammispää oja Kodassaare metsast ja Torma metsast Tiheda oja väikese, rannalähedast allikast algava lisaojaga.

Kihelkonna kagupiiril, vastu Maarja-Magdaleenat, jookseb, alates Odiverest, Omedu lisajõgi — Kullavere jõgi, kuhu Jaski (Linnutaja) lisaoja kaudu vesi juhitakse ka Tarakvere ja Loovere soistest metsadest.

Voortevahelised niisked orud on peaaegu kõik elustatud ojakestega, milledest suur hulk on kujunenud kunstlikult kaevatud kraavidest. Nimetada võiks vahest ainult Palupere soos kihelkonna läänepiiril voolavat Verioja lisaoja — Saksasilla oja (umb. 12 km), mis vähemate lisaojade ja kraavide kaudu enesesse koondab Rääbise, Tõikvere, Härjaoja jt. orgude vee. Tõikvere oja saab vett isegi Ookatku küla metsadest, kus ta algus.

Aasta-aegsed veepinna kõikumised, olgugi mitte suured, on ometi tunduvad, sest väikese kallakuga pinnalt on äravool takistatud. Kevadeti uhtuvad jõed tavaliselt üle kallaste, orulammi ja kaugemat ala lageveega kattes. Iseäranis paistab see silma Avinurme jõe mail ja voortevahelistes orgudes, kuid ka laiad metsased alad satuvad kevadeti vete alla ja kõige rohkem just Mustjõe ning Piilsi jõe kallastel. Suvel on jõed ikka väheveelised.

Suuremad soo-alad on lõuna pool Loovere ja Tõrakvere ümbruses. Tähelepanemis-väärt on aga ka Adraku soo, mis kujutab enesest kõrgemate kallaste vahelist soostunud järve. Ta pikkus ulatub 2 km ja laius 1.5 km. Lõuna poolt ulatub Soosaare talu juures tasse kitsas säär, mis lõpeb väikese kõrgendikuga.

Põhjavesi on lubjane ning kõva ja võrdlemisi madalal. Kaevude sügavused ulatuvad harva 10 m:i. Allikaid leidub siinseal voorte jalal. Ida pool on nimetada ainult Tiheda allikas, millest algab Tiheda oja.

Taimkate. Taimkatteliselt erineb läänepoolne, vähem osa kihelkonna idaosast. Viimases on mõõduandvad laialdased metsad, esimeses aga kultuurmaistud. Kultuurmaistud valdavad enamasti voori, kuna madalais orgudes lõikheinastuga kaetud niidud ja tarna- või turbasood harvade madalate kaskede ja mändidega ning paju-, lepa- ja kadakapõõsastega laialduvad. Suuremad metsatukad kasvavad orgudes ainult kuivemail kohil. Laialdasemad metsad, milledest nimetada Rääbise (380 ha), Vaiatu (220 ha), Tõikvere (240 ha) ja Torma (190 ha) mets, asuvad enamasti kõrgendikel. Idapoolne kihelkonna osa on täiesti metsade ala, kus levivad Võtikvere (2150 ha), Tarakvere (2300 ha), Kõnnu (840 ha) jne. metsad. Enamasti on need metsad soised, eriti aga paistavad ses mõttes silma Loovere, Näru ja Tammissaare metsad. Kõik metsad on kasutusmetsad. Istutatud on metsa ainult viimseil aastail Võtikveres (12 ha) ja Tõikveres (9 ha), peaasjalikult kuuski ja mände. Kasutusmetsad on enamasti segametsad, kus tihti enamuses (kuni 75%) lehtpuud — haavad, kased, sanglepad, pihlakad. Haruldasi puid — vahtraid, tammi, saari jne. — leidub üliharva. Sara-